



בש"פ 6708/15 - תאמר ימאני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
בש"פ 6708/15

לפני:

כבוד השופט י' עמית

המבקש:

תאמר ימאני

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי
בירושלים בתיק עמ"ת 16164-09-15 שניתנה ביום
21.9.2015 על ידי כבוד השופטת ר' פרידמן-פלדמן

בשם המבקש:

עו"ד יאיר קורן

החלטה

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 21.9.2015 בעמ"ת 16164-09-15 (כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן), בגדרה קיבל בית המשפט באופן חלקי את עררו של המבקש על החלטת בית המשפט השלום בירושלים מיום 3.9.2015 בתיק מ"ת 3719-09-15 (כב' השופט מ' בורשטין) והקל על תנאי מעצר הבית שהושתו על המבקש.

1. על פי המפורט בכתב האישום שהוגש נגד המבקש ביום 3.9.2015, המבקש נעצר לפנות בוקר ביום 31.8.2015 בסמוך למחלף הראל בעת שהסיע ששה תושבי השטחים שאינם מורשים לשהות בישראל (להלן: שב"חים). המבקש גבה מהשב"חים תשלום שנע בין 100-25 ₪ לאדם, והסתיר שניים מהם בתא המטען של הרכב. בעת שהסיע את השב"חים, היה המבקש פסול מלהחזיק רישיון נהיגה. כתב האישום מייחס למבקש עבירות של הסעה שלא כדין בנסיבות מחמירות על פי סעיף 12א(ג)(1א)(ב) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 ונהיגה בזמן פסילה על פי סעיף 67 לפקודת התעבורה.

בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המשיבה בקשה למעצר המבקש עד תום ההליכים בשל מסוכנותו

עמוד 1



לביטחון הציבור, שבאה לידי ביטוי הן בהסעת שב"חיים והן בנהיגה בזמן פסילה.

2. בדיון בפני בית המשפט השלום, טען המבקש, בין היתר, כי לא ידע שנהג בפסילה, מאחר שנשפט בהעדרו, ולא נמסר לידי העתק של גזר הדין בדבר הפסילה. עוד נטען כי אין בהסעת שב"חיים, בהעדר עבר פלילי, כדי להקים עילת מסוכנות.

בהחלטתו מיום 3.9.2015, דחה בית משפט השלום את טענות המבקש ונקבע כי קיימות ראיות לכאורה המעידות על ידיעתו של המבקש כי רישיונו נשלל. עם זאת, נקבע כי ניתן למזער את מסוכנותו של המבקש בחלופת מעצר בבית הוריו, באופן שישהה במעצר בית בין השעות 17:30 ועד ל-07:00 למחרת, תוך הגבלות שונות על יציאתו בשעות האחרות, וכן הורה בית המשפט כי על המבקשת להפקיד עירבון בסך 6,000 ₪.

3. המבקש ערר על החלטה זו לבית המשפט המחוזי, שקבע בהחלטתו כי יש ראיות לכאורה בדבר אישום הנהיגה בפסילה, אך גם יש "כרסום של ממש" בראיות. משכך, נקבע כי ניתן להקל במידת מה בתנאי חלופת המעצר וההגבלות האחרות שהוטלו על המבקש, כך שמעצר הבית יצומצם לשעות 18:00 עד 07:00 תוך ביטול ההגבלות הנוספות שהוטלו על המבקש, ובכפוף להפקדת עירבון מוגדל בסך של 10,000 ₪.

מכאן בקשת רשות הערר בפניי.

4. המבקש טוען כי שגה בית משפט קמא כאשר קבע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת יסודות עבירת הנהיגה בפסילה. צוין, כי לאחר קבלת כתב האישום, הגיש המבקש ביום 20.9.2015 בקשה לביטול פסילת הרשיון בטענה שלא נודע לו אודות הדין ועל כן לא ניתן לו יומו בבית המשפט, וכי בית המשפט נתן צו עיכוב ביצוע גזר הדין עד ליום 1.11.2015.

עוד טוען המבקש כי שגה בית המשפט בקבעו כי יש בעבירת הסעת שב"חיים מסוכנות המצדיקה, כשלעצמה, הגבלת חירותו של הנאשם, ולשיטתו, היה על בית משפט קמא לבטל את מעצר הבית כליל.

5. דין הבקשה להידחות.

כידוע, הרשות לערור ב"גלגול שלישי" ניתנת רק במקרים חריגים המעוררים שאלה משפטית עקרונית או ציבורית (ראו למשל: בש"פ 22/15 פלוני נ' מדינת ישראל (7.1.2015); בש"פ 3190/14 שמעון נ' משטרת ישראל (25.6.2014); בש"פ 1349/14 פרץ נ' מדינת ישראל (2.3.2014); בש"פ 5536/13 מדינת ישראל נ' פלוני (20.8.2013)). השאלות שמתעוררות בבקשה דן נוגעות לעניינינו הפרטני של המבקש ואין להן "השלכות רוחב" המצדיקות מתן רשות לערור. די בכך כדי לדחות את הבקשה.

6. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ל' בתשרי התשע"ו (13.10.2015).

ש ו פ ט
